

Gemeinsam Umwelt erfahren

Eine deutsch-tschechische
Begegnung

Společně za životní prostředí

německo-české setkání

Ein Projekt des Umweltzentrum Dresden e.V. und des Kulturzentrums Řehlovice in Zusammenarbeit mit der 122. Grundschule „Am Palitzschhof“ in Dresden-Prohlis und der Grundschule Řehlovice.

Projekt Centra životního prostředí Drážďany a Kulturního centra Řehlovice ve spolupráci se 122. základní školou „Am Palitzschhof“ v Drážďanech-Prohlis a Základní školou Řehlovice.

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Ziel 3 | Cíl 3
Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
2007-2013. www.ziel3-cil3.eu

kulturní centrum
Řehlovice

Stadtkönige

UMWELT
ZENTRUM
DRESDEN

„Gemeinsam Umwelt erfahren“ – Eine deutsch-tschechische Begegnung

■ In der Euroregion Elbe/Labe werden durch die Europäische Union im Rahmen des Kleinprojektfonds Aktivitäten gefördert, die zum Austausch, Kennenlernen und zur Zusammenarbeit über die Grenzen hinweg beitragen. Insbesondere persönliche Kontakte sollen entwickelt und gefördert, Vorurteile abgebaut und Gemeinsamkeiten (wieder)entdeckt werden.

Das deutsch-tschechische EU-Kleinprojekt „Gemeinsam Umwelt erfahren“ wurde hierfür vom Umweltzentrum Dresden gemeinsam mit dem Kulturzentrum Řehlovice für die Kinder der 122. Grundschule in Dresden-Prohlis und der Grundschule Řehlovice entwickelt. Alle Partner kennen sich bereits seit 2007 und stehen seitdem in einem regen und herzlichen Kontakt.

An den beiden Projekttagen stand das Thema „Wasser“ im Mittelpunkt. Wasser gibt es ja bekanntlich auf beiden Seiten der Grenze. Am ersten Projekttag in Dresden-Prohlis konnten die Kinder erfahren, welche Eigenschaften das Wasser hat, wie es in der Natur wahrgenommen und wie es genutzt werden kann.

Am zweiten Projekttag im Kulturzentrum Řehlovice wurde das kostbare Nass künstlerisch betrachtet. Wunderbare Bilder, Wassermobile und Gipsfiguren sind entstanden. Die Fotos in dieser Broschüre zeigen, mit wie viel Neugier und Freude sich die deutschen und tschechischen Kinder gemeinsam dem Thema Wasser gewidmet haben.

Wichtig war an beiden Tagen der Besuch der jeweiligen Grundschule vor Ort. Hier konnten die Mädchen und Jungen erfahren, dass sie zwar unterschiedliche Sprachen sprechen, dass aber der Alltag, das Lernen und die Klassenzimmer doch sehr ähnlich sind. Erstaunlich ist es trotzdem, dass bereits viele Grundschulkindern ein eher negatives Bild vom Nachbarland haben. Umso wichtiger war diese deutsch-tschechische Begegnung, damit die vorgefertigten Bilder und Meinungen aufgebrochen werden und ein Miteinander entstehen kann. Dafür bedarf es auch weiterhin eines lebendigen Austausches, einer vertrauensvollen Zusammenarbeit und kreativer Projekte in der Euroregion Elbe/Labe.

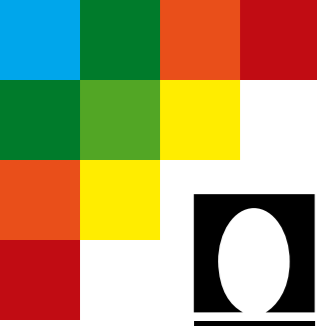
„Společně za životní prostředí“ – německo-české setkání

■ V Euroregionu Elbe/Labe jsou v rámci Fondu malých projektů s podporou Evropské unie realizovány aktivity, které podporují výměnu, vzájemné poznávání a přeshraniční spolupráci. Jedná se především o umožnění a rozvoj osobní kontaktů, o odstraňování předpokladů (a znovu)odhalování společných zájmů. Malý česko-německý projekt „Společně za životní prostředí“, který byl kofinancován EU, společně připravily Centrum životního prostředí Dráždany a Kulturní centrum Řehlovice pro děti ze 122. základní školy v Drážďanech - Prohlis a ze Základní školy v Řehlovicích. Všichni partneři spolupracují již od roku 2007 a od té doby udržují přátelské kontakty.

Tématem obou projektových dní byla „voda“. Voda se přeci vyskytuje na obou stranách hranice. Během prvního projektového dne děti zjišťovaly, jaké vlastnosti má voda, jakou funkci plní v přírodě a jak může být využívána. Během prvního projektového dne se děti v Kulturním centru Řehlovice vodou naopak zabíraly po stránce umělecké. Při této příležitosti vznikly nádherné obrázky, modely a sádrové figurky. Fotografie v této brožuře

dokumentují s jakým nadšením se české a německé děti tomuto tématu věnovaly.

Důležitým aspektem obou dní byla vždy návštěva dané základní školy. Zde mohli dívky a chlapci zjistit, že sice mluví rozdílnými jazyky, ale že jejich všední den, učení nebo školní třídy jsou přeci jen velice podobné. Překvapující bylo, že spousta dětí má již předem spíše negativní obrázek o svých sousedech. O to důležitější bylo toto česko-německé setkání, aby došlo ke změně těchto stereotypních názorů a vznikl pocit sounáležitosti. Z těchto důvodů je nadále důležité realizovat v Euroregionu Elbe-Labe kreativní projekty, vzájemné výměny a partnersky spolupracovat.

Der Verein Umweltzentrum Dresden e.V.

■ Der als gemeinnützig anerkannte und politisch unabhängige Verein Umweltzentrum Dresden e.V. ist Träger des gleichnamigen Hauses in der Schützengasse 16-18. Er verwaltet das gesamte Gebäude und koordiniert die Zusammenarbeit der Umweltverbände, Vereine, Initiativen und kleinen Unternehmen im Haus. Zudem betreibt er zwei Außenstellen und eine Umweltbibliothek und bietet ein vielfältiges Umweltbildungsprogramm für Kinder und Jugendliche an. Seit seiner Gründung im Jahre 1990 engagiert sich der Verein mit eigenen Projekten für den Umweltschutz in der sächsischen Landeshauptstadt sowie für Umweltbildung, Kultur und Völkerverständigung.

Centrum životního prostředí Drážďany

■ Centrum životního prostředí Drážďany je všeobecně prospěšné a politicky nezávislé sdružení, které je provozovatelem i stejnojmenného areálu budov v ulici Schützengasse 16-18. Sdružení areál spravuje a koordinuje spolupráci zde sídlících ekologických organizací, sdružení, iniciativ a malých firem. Sdružení dále provozuje 2 pobočky, knihovnu ekologické literatury a nabízí široký program ekologického vzdělávání pro děti a mládež. Od svého založení v roce 1990 realizuje sdružení také vlastní projekty v oblasti ochrany životního prostředí především v hlavním městě Saska, v oblasti vzdělávání občanů, v kulturní oblasti a porozumění mezi národy.

„Alte Ziegelei“ – Außenstelle Prohlis

■ Auf einem ehemaligen Ziegeleigelände im Dresdner Stadtteil Prohlis betreibt der Verein Umweltzentrum Dresden seit Juli 2006 eine Außenstelle.

Das Gebäude, ein Anbau an den noch erhaltenen alten Brennofen der Ziegelei, wurde im Rahmen des Bund-Länder-Programms „Stadtteile mit besonderem Entwicklungsbedarf – Soziale Stadt“ als Gemeinbedarfseinrichtung von der Stadt Dresden errichtet.

Als Betreiber des Hauses ist das Umweltzentrum auch für die Pflege des angrenzenden Flächennaturdenkmals „Ziegeleigrube Prohlis“ verantwortlich. Dieses Gelände entwickelte sich nach Ende des Lehm- und Kiesabbaus zu einem einzigartigen Lebensraum für viele Pflanzen- und Tierarten. So entstand schon vor vielen Jahren die Idee, das Ziegeleigrundstück als ökologisch profilierten Bildungs-, Freizeit- und Veranstaltungsort auszubauen. Der Neubau mit einem Veranstaltungsraum für maximal 60 Personen, Foyer mit Küchenzeile und sanitären Anlagen bietet nun Gelegenheit für vielfältige Angebote, die sich an Kinder und Jugendliche, Familien und Senioren richten. Der Raum kann auch von externen Gruppen für Veranstaltungen genutzt werden. Die Außenstelle wird von Bettina Bauer geleitet.

„Alte Ziegelei“ („Stará cihelna“) – pobočka v Prohlis

■ V areálu bývalé cihelny v drážďanské čtvrti Prohlis provozuje Centrum životního prostředí Drážďany od června roku 2006 vlastní pobočku. Hlavní budova byla postavena okolo zachovalé staré pece na vypalování cihel. Areál byl vybudován ve spolupráci s městem Drážďany v rámci kombinovaného federálně-zemského programu „Rozvoj městských částí se speciálními potřebami - sociální město“ jako zařízení pro obecně prospěšné účely.

Centrum životního prostředí Dresden je provozovatelem nejen budovy, ale stará se také o přilehlý pozemek „Ziegeleigrube Prohlis“. Jedná se o plochu, která se po ukončení těžby jílu a štěrku vyvinula v jedinečný přírodní biotop se spoustu rostlinných a živočišných druhů. Proto se již před mnoha lety zrodila myšlenka, využít areálu bývalé cihelny k ekologicky zaměřeným vzdělávacím a volnočasovým aktivitám a dalším akcím. Novostavba, která zde vznikla, nabízí dostatek prostoru až pro 60 osob, vstupní místnost s kuchyňkou a sanitárním zařízením. Vznikl tak prostor pro různorodé aktivity, které jsou zaměřeny na děti, mládež, rodiny i seniory. Prostory lze také využívat pro různé externí akce. Vedoucím pobočky je paní Bettina Bauer.

Das Kulturzentrum Řehlovice

Der Verein wurde im September 1999 mit dem Ziel gegründet, deutsch-tschechische Veranstaltungen wie Symposien, Austauschprogramme, Bildungsreisen, Ausstellungen, literarische Begegnungen, Vorlesungen, Theater- und Filmvorstellungen durchzuführen.

Die Arbeit des Vereins ist zukunftsorientiert und nimmt alle europäischen Länder in den Blick. Zunächst stehen vor allem deutsch-tschechische Projekte im Mittelpunkt. Dies bietet sich durch die Lage im ehemaligen Sudetengebiet unmittelbar an. Noch immer herrschen in den Beziehungen zwischen den beiden einander früher nahestehenden Identitäten Vorurteile vor. Zudem scheinen sich die Probleme mit der Kommunikation und der nachträglichen Annäherung aneinander mehr oder weniger auf unbestimmte Zeit in die Zukunft zu verschieben.

Für den Verein ist es daher wichtig, dass zwischenmenschliche deutsch-tschechische Beziehungen, Freundschaften und andere Kontakte im Rahmen der Projekte des Kulturzentrums Řehlovice geknüpft werden. Erfolgreich ist die Arbeit des Vereins, wenn sich aus den Begegnungen und Projekten in Řehlovice ein natürlicher Prozess der Zusammenarbeit und des Austauschs zwischen Tschechen und Deutschen entwickelt. Vor allem junge Menschen sollen sich mit Hilfe der Kultur behutsam und dauerhaft einander annähern.

Die meisten Projekte finden auf dem ehemaligen Gutshof der Herren zu Bělá statt, der Übernachtungs- und Verpflegungsmöglichkeiten bietet und hervorragend für kulturelle und sonstige Veranstaltungen ausgestattet ist. Der reichlich vorhandene Raum bietet sich geradezu für Ausstellungen, Vernissagen und auch für die Begegnung der Öffentlichkeit mit den Medien, den beteiligten Künstlern und Autoren an. Diese Veranstaltungen im Kulturzentrum Řehlovice werden von Gästen aus Tschechien und aus dem Ausland rege besucht.

Kulturní centrum Řehlovice

Toto občanské sdružení bylo založeno v září 1999, se záměrem pořádat česko-německé kulturní a společenské akce, jako jsou symposia, studijně výměnné a poznávací zájezdy, výstavy, literární setkání, přednášky, divadelní a filmová představení.

Svou činností se centrum chce obracet do budoucna i na všechny evropské země, i když v první fázi se soustředí na projekty česko-německé, neboť oblast bývalých Sudet k tomu, vzhledem k poloze působnosti, přímo vybízí. Zde lze velmi silně cítit, že ve vztazích obou dříve blízkých identit, stále převládají předsudky a více či méně se problémy s komunikací a zpětnému přiblížení přesouvají na neurčito, do budoucnosti.

Pro centrum je velice důležité, že svými projekty přispívá ke vzniku mezilidských, česko-německých a dalších přátelství a kontaktů. Je velice pozitivní, když z projektů a setkání v Řehlovicích vznikají přirozeným způsobem další nápady a kontakty mezi Čechy a Němci. Především mladí lidé se prostřednictvím kultury vzájemně přibližují a poznávají.

Většina projektů se koná přímo na bývalém poplužním statku pánů z Bělé, který nabízí i ubytování, stravování a dokonalé zázemí pro kulturní a jiné akce. Jeho rozlehlý areál přímo vybízí k výstavám, vernisážím a setkávání veřejnosti s médií, umělci a autory. Akce v Kulturním centru jsou hojně navštěvovány hosty z Čech i zahraničí.

Der 1. Projekttag 1. projektový den

„Wasser ist nicht nur nass“ am 11. Mai 2010 „Alte Ziegelei“ Dresden-Prohlis

Ankunft

■ Das Thema des ersten Projekttages lautete „Wasser ist nicht nur nass“ und prompt regnete es am Morgen. Die Kinder der 122. Grundschule „Am Palitzschhof“ trafen zuerst in der Alten Ziegelei ein und lernten ein Begrüßungsspiel, um ihre Gäste aus Tschechien auch in tschechischer Sprache begrüßen zu können.

Bald darauf reisten die Kinder aus der Grundschule in Řehlovice an. Nach der Begrüßung gab es ein gutes Frühstück mit Kakao, Tee, Milch, belegten Broten und natürlich Cornflakes und Müsli. Inzwischen hatten sich die Wolken am Himmel entschlossen, nicht mehr zu regnen. Mittels der Farben an ihren Namensschildern fanden sich die Jungen und Mädchen in sechs deutsch-tschechisch gemischten Gruppen zusammen. Jedes Kind erhielt eine Mappe mit den Aufgaben für die sechs „Wasserstationen“. Dann ging es endlich los. Mit allen Sinnen konnte an den Stationen das Wasser erforscht werden. Die Anlaufpunkte befanden sich sowohl im Gebäude als auch im Gelände.

„Voda nedělá jen mokrým“ 11. května 2010 „Alte Ziegelei“ Drážďany-Prohlis

Příjezd

■ Tématem prvního projektového bylo heslo „Voda nedělá jen mokrým“, čemuž odpovídalo i dopolední počasí. Děti ze 122. základní školy „Am Palitzschhof“ přijely do „Staré cihelny“ o něco dříve, aby si nastudovaly přivítání v češtině, kterým poté uvítaly své hosty z Čech.

Po příjezdu a přivítání dětí ze Základní školy Řehlovice následovala vydatná snídaně s kakaem, čajem, mlékem, obloženými chleby a samozřejmě cornflakes a müsli. Mezitím si to mraky venku rozmyslely a přestalo pršet. Děti obdržely jmenovky a rozdělily se do šesti smíšených česko-německých skupin, přičemž každá skupina měla jinou barvu. Každý žák dostal desky s úkoly pro šest „vodních stanic“. Potom vše konečně začalo. Na jednotlivých stanicích, které se nacházely jak v budově, tak i na přilehlém pozemku, mohly děti všemi smysly zkoumat vodu.

Station 1 „Wasser leistet Widerstand“

■ An der Station 1 ging es sehr lebendig zu, denn jeder wollte unbedingt mit seiner Münze in das kleine Glas im Innern des großen Gurkenglases treffen. Die Schwierigkeit dabei war das Wasser. Das liess die Münze nicht einfach auf den Boden fallen, sondern lenkte sie ab. 20 Versuche hatte jeder. Manchmal landeten bis zu drei Münzen im kleinen Glas, aber oft war es sehr schwierig zu treffen. Trotzdem hatten die Kinder viel Spaß dabei und feuerten sich gegenseitig an.

Station 2 „Wasser versteckt sich“

■ An der Station 2 musste gewogen und berechnet werden, denn hier hatte sich das Wasser tatsächlich versteckt. Dass in einer Gurke viel Wasser ist, das glaubt man ja noch. Sie ist frisch und saftig, wenn man hineinbeißt. Aber dass auch im Brot Wasser sein soll, war für die Kinder dann doch erstaunlich. Beeindruckt waren die Kinder, als sie den Wassergehalt ihres eigenen Körpers berechnet hatten und die entsprechende Menge Wasser in Eimern auf den Tisch gestellt wurde.

Stanice 1 „Voda klade odpor“

■ Na 1. stanici bylo hodně živo, protože každý se chtěl trefit mincí do malé skleničky, která se nacházela uvnitř velké sklenice na okurky. Potíž byla v tom, že voda nenechala minci jen tak klesat k zemi, ale neustále ji vychylovala od jejího cíle. Každý měl 20 pokusů. Někdy se podařilo dostat do sklenice až tři mince, ale často bylo těžké sklenici vůbec trefit. Ale to dětem nijak nekazilo náladu a vzájemně si fandily.

Stanice 2 „Skrutá voda“

■ Na 2. stanici bylo nutné vážit a počítat, neboť zde se voda skutečně schovávala. Že je v salátové okurce hodně vody, tomu se dá jistě věřit. Když se do ní kousne, je většinou čerstvá a šťavnatá. Ale že i v chlebu je voda, to bylo pro děti přeci jen trochu překvapením. Co na děti hodně zapůsobilo, bylo, když si vypočítaly obsah vody ve vlastním těle a pak vypočítaný objem postavily v kbelících na stůl.

Station 3 „Wasser schmeckt“

■ Jetzt waren die Zunge und die Nase gefragt. Konnte es denn sein, dass Wasser so unterschiedlich schmeckt? Vier verschiedene Wassersorten mussten probiert und zugeordnet werden, das war manchmal gar nicht so einfach. Die Kinder freuten sich, wenn sie die richtige Lösung gefunden hatten.

Stanice 3 „Chuť vody“

■ Na této stanici bylo nutné používat nos a jazyk. Jak je to možné, že voda chutná tak různě? Děti musely ochutnat čtyři různé druhy vody a správně je přiřadit, což nebylo vždy tak jednoduché. Děti byly vždy rády, když našly správné řešení.

Station 4 „Wasser trägt“

■ Zuerst musste an Hand des Aufgabenzetfels überlegt werden, welche Materialien das Wasser trägt und welche zu schwer sind. Metallstücke und auch Steine gehen schnell unter. Holz und Plastik können schwimmen. Aber auch die Form des Objektes ist entscheidend. Das wurde mit Knete ausprobiert. Formten die Kinder eine Kugel aus der Knete, plumpste diese ins Wasser und blieb auf dem Grund liegen. Formten die Mädchen und Jungen eine große dünne Schale, vermochte das Wasser diese zu tragen.

Stanice 4 „Voda nosí“

■ Nejdříve se děti měly rozhodnout, jaké materiály v zadání je voda schopna unést a jaké jsou již příliš těžké. Kovové kousky a kameny klesají rychle ke dnu. Dřevo a plast na vodě obecně plavou. Důležitá je ale také podoba objektu, jak ukázala práce s modelinou. Když děti vymodelovaly kuličku, klesla dolů a zůstala na dně. Pokud ale vytvořily plochou tenkou misku, dokázala ji voda nést.

Station 5 „Wasser macht Geräusche“

■ Hier galt es die Ohren zu spitzen, denn vierzehn verschiedene Geräusche, die alle etwas mit Wasser zu tun hatten, mussten unterschieden werden. Da gab es das gewaltige Meeressausen, das Gurgeln beim Zähneputzen, das Prasseln des Regens, leises Tropfen, das Rauschen eines Baches und noch vieles mehr. Das Zuordnen der Wassertöne zu den entsprechenden Bildern war wirklich nicht immer einfach. Gleichzeitig war es erstaunlich, wie viele Geräusche mit dem Wasser in Verbindung stehen.

Station 6 „Wasser bildet eine Haut“

■ An dieser Station konnten die Kinder testen, wie viele Tropfen auf ein Ein-Cent-Stück passen, ohne herunter zu laufen, warum ein volles Glas nicht sofort überläuft und das eine Büroklammer, obwohl aus Metall, auf der Wasseroberfläche liegen bleibt. Die Kinder waren ganz konzentriert beim Tropfen und Zählen, wollte doch jeder auch gern den anderen überbieten.

Stanice 5 „Zvuky vody“

■ Na této stanici děti musely napínat uši, neboť bylo nutné rozeznat 14 rozdílných zvuků, které se nějak týkají vody. Zazněly zvuky jako např. hukot moře, kloktání při čištění zubů, pleskot deště, tiché kapání, šumění potoka a mnoho dalších. Přiřazení těchto zvuků k daným obrázkům nebylo vždy lehké. Současně bylo velmi zajímavé vnímat, kolik zvuků dokáže voda vyvolat.

Stanice 6 „Z vody se tvoří blána“

■ Na této stanici si děti mohly vyzkoušet, kolik kapek se vejde na jednu minci, aniž by se voda rozlila. Dalším testem byla sklenice plná vody, která přeteče až v určitém momentu, ale ne hned, a také to, že kancelářská sponka, přestože je ze železa, může plavat na hladině. Děti se především zaměřily na počítání jednotlivých kapek, neboť v tomto případě chtěl jeden předčít druhého.

Die 122. Grundschule „Am Palitzschhof“

■ Als die Kinder alle Stationen durchlaufen hatten und die Ergebniszettel in den Mappen verstaut waren, ging es zur 122. Grundschule „Am Palitzschhof“. Die deutschen Kinder zeigten ihren tschechischen Gästen viele verschiedene Räume, so zum Beispiel den Werkraum, den Theaterraum, ein Klassen- und ein Hortzimmer, aber auch die Turnhalle, den neugestalteten Schulhof und den Schulgarten. Zum Abschluss der Schulbesichtigung gab es noch ein kleines Konzert im Musikzimmer. Insgesamt lernen 220 Kinder an der 122. Grundschule in Dresden-Prohlis.

122. základní škola „Am Palitzschhof“

■ Po té, co děti prošly všemi stanicemi a pečlivě si zanesly výsledky do dešek, následoval přesun do 122. základní školy „Am Palitzschhof“. Německé děti ukázal svým českým hostům různé prostory budovy jako např. dílnu, divadelní místnost, školní třídu, družinu, ale také tělocvičnu, nově upravený školní dvůr a školní zahradu. Na závěr prohlídky školy se konal ještě malý koncert v hudební učebně. Základní školu „Am Palitzschhof“ v Drážďanech-Prohlis navštívuje celkem 220 dětí.

Nachmittag

■ Inzwischen waren die Nudeln samt Tomatensoße und geriebenem Käse fertig und alle, einschließlich der Betreuer und Helfer, ließen sich das Mittagessen mit großem Appetit schmecken. So gestärkt, konnte am Nachmittag gebastelt werden. Unter den fleißig werkenden Kinderhänden entstanden kleine Wasserräder, Korkschiiffchen und ganz besondere Boote und Flöße aus Holzbrettchen. Wer keine Lust zum Hämmern und Sägen hatte, der konnte sich mit den wasserbetriebenen Miniaturmodellen beschäftigen. Besonders reizte die Feuerwehrlöschpumpe. Mancher Ärmel und manches Hosenbein wurde so vorsorglich vor dem Feuer geschützt.

Abschluss

■ Zum Abschluss gab es noch eine ganz besondere Attraktion – eine Wasserrakete. Dreimal durfte sie starten und sie flog wirklich sehr hoch. Einmal landete sie in der Trauerweide, konnte aber für den letzten Start noch gerettet werden. Es hatte allen sehr viel Spaß gemacht und die Kinder freuten sich auf den Gegenbesuch in Řehlovice. So manches Mädchen und so mancher Junge weiß jetzt, was in der Sprache des anderen „Wasser“ heißt, wie man sich begrüßt und wie gut man trotz unterschiedlicher Sprachen zusammen entdecken, staunen und lachen kann.

Odpoledne

■ Mezitím už byly hotové nudle s rajčatovou omáčkou a strouhaným sýrem, na kterých si s chutí pochutnali všichni včetně vychovatelů a pomocníků. Takto posílněny se děti odpoledne pustily do kutění a stavění. Díky pilným dětským ručičkám vznikla různá vodní kola, lodičky z korku nebo speciální dřevěná plavidla. Kdo zrovna neměl náladu na práci s pilkou a kladivem, ten se mohl věnovat miniaturním modelům, které byly poháněny vodou. Obzvláště obdivovaná byla hasičská pumpa, před jejímž hasením nezůstalo ušetřeno mnoho rukávů a nohavic.

Závěr

■ Na závěr byla připravena ještě jedna úžasná atrakce – vodní raketa. Odstartovala celkem třikrát a vždy vylétla opravdu hodně vysoko. Jednou přistála na vrbě, ale pro poslední start se jí podařilo zachránit. Všem se celý den líbil a děti se už těšily na návštěvu v Řehlovicích. Některé děti si navíc jistě zapamatovaly, jak se v druhé řeči řekne „voda“, jak se zdraví a také to, že i přes různé jazyky se můžeme společně smát, objevovat i divit.

Der 2. Projekttag 2. projektový den

„Wir gestalten mit Wasser
und aus dem Wasser“
am 29. September 2010
Kulturzentrum Řehlovice

Ankunft

■ Am 2. Projekttag war es am Morgen kühl, als die Kinder der Klasse 2a der 122. Grundschule aus Dresden-Prohlis im Kulturzentrum Řehlovice eintrafen, aber zum Glück regnete es nicht. Bald nach der Ankunft der Kinder aus Dresden kamen auch die Mädchen und Jungen aus der Grundschule Řehlovice auf dem ehemaligen Gutshof an. Alle drängten sich durch die schmale Tür in den Saal. Drinnen waren die Öfen tüchtig geheizt und wohlige Wärme empfing alle Gäste im großen Aufenthaltsraum. Im Zick-Zack standen die Tische für die Kinder bereit. Je ein großer dicker Pfannkuchen auf bunten Tellern wartete auf die Mädchen und Jungen. Es dauerte eine Weile, bis sich der Trubel gelegt, jeder einen Platz gefunden und sich ausgezogen hatte. Anschließend teilten sich die Kinder wieder nach Farben in vier deutsch-tschechische Gruppen auf, um die verschiedenen Stationen zu besuchen.

„Tvoříme s vodou a z vody“
29. září 2010
Kulturní centrum Řehlovice

Příjezd

■ Když o 2. projektovém dnu dorazily děti ze 122. základní školy z Drážďan-Prohlis do Kulturního centra Řehlovice, bylo dost chladno, ale naštěstí nepršelo tolik, jako v předešlých dnech. Brzy po příjezdu dětí z Drážďan přišly i děti ze Základní školy Řehlovice. Sraz byl na bývalém řehlovickém statku. Všichni se tlačili úzkými dveřmi do sálu. Uvnitř místnost vyhřívala kamna a všechny hosty tak přivítalo příjemné teplo. První kroky vedly do jídelního sálu, kde na děti čekaly stoly postavené ve formě cik-cak. Pro každého byla připravena velká tlustá palačinka na barevném talíři. Chvilku trvalo, než se celý šrumec uklidnil, každý si našel své místo a odložil věci. Po té se děti opět podle barev rozdělily do čtyř smíšených česko-německých skupin, aby pak mohly navštívit jednotlivé stanice s úkoly.

Station 1 „Ein Aquarium aus Gips“

■ Hier benötigten die Kinder einerseits Wasser, um den Gips anzurühren, und andererseits sollte mit Hilfe der Gipsfiguren die Unterwasserwelt in einem „Aquarium“ dargestellt werden. In einem kleinen Becher rührten die Mädchen und Jungen ganz vorsichtig den Gips an. Anschließend wurde der Gipsbrei in die vorbereiteten kleinen Formen gegossen. Es durften dabei keine Luftblasen entstehen. Nach dem Aushärten konnten die tschechischen und deutschen Mädchen und Jungen die noch weißen Fische, Seesterne, Blumen und Muscheln bemalen und die kleinen Figuren zum Leben erwecken. Die schönsten Gipsfiguren wurden von den Kindern in eine runde und noch weiche Gipsplatte gedrückt – fertig war das Aquarium aus Gips.

Stanice 1 „Sádrové akvárium“

■ Na této stanici potřebovaly děti vodu k tomu, aby mohly rozmíchat sádro a aby s pomocí sádry vytvořily pro „akvárium“ postavičky podvodního světa. V jednom malém kelímku opatrně rozmíchávala děvčata a chlapci sádro, která se pak lila do připravených formiček. U tohoto procesu nesměly vzniknout žádné bublinky. Když sádra dostatečně ztvrdla, vrhly se děti na dosud bílé figurky ryb, mořských hvězdic, rostlin a mušlí, aby je barevným pomalováním probudily k životu. Nejkrásnější figurky potom děti vložily do ještě měkké, kulaté sádrové plochy – a sádrové akvárium bylo hotovo.

Station 2 „Aquarelle“

■ Mit viel Wasser und Aquarellfarbe sollten die Kinder Wasserbewohner und das Wasser selbst malen. Schritt für Schritt wurde gezeigt, wie das geht. Zu Beginn zeichneten die Kinder ein Wasserlebewesen, etwa einen Fisch oder eine Schildkröte, mit einem Fettstift. Die Umrisse des Tieres wurden kräftig nachgezeichnet. Sehr konzentriert arbeiteten die tschechischen und deutschen Mädchen und Jungen, aber natürlich schauten sie auch schon mal auf das Blatt des Nachbarn. Nun sollte rund um das Tier das Wasser gemalt werden. Dazu wurde erst einmal das Blatt mit klarem Wasser ganz nass gemacht, damit die Aquarellfarbe gut verlaufen konnte. Dann suchte sich jedes Kind ein Meeresblau aus und begann ganz vorsichtig um die Tiere herum das Wasser zu malen. Als das Blatt ganz in Meeresblau leuchtete, bekamen auch die Tiere eine schöne Farbe – Orange, Rot, Gelb oder Grün. Am Ende schrieben die Kinder, so wie richtige Künstler, ihre Namen auf die Bilder. Auf diese Weise sind viele wunderbare Meeresbilder im Laufe des Tages entstanden.

Stanice 2 „Akvarely“

■ Na této stanici měly děti za úkol namalovat s pomocí vody a akvarelových barev nejen vodní svět, ale i vodu samotnou. Vše běželo postupně, krok za krokem. Napřed děti nakreslily širokými pastelkami vodního tvora, jako třeba rybu nebo želvu. Obrysy zvířete pak pořádně zvýraznily. České i německé děti se toho chopily velice svědomitě, ale i tak si našly čas, podívat se na výtvary na papíru souseda. V další fázi měla být okolo vodního tvora namalována voda. Za tímto účelem se papír nejdříve namočil do čisté vody, aby se akvarelová barva mohla na papíře dobře rozpustit. Pak si každé dítě vybralo vlastní mořskou modř a začalo opatrně kolem dokola svého živočicha malovat vodu. Když papír zářil modrou barvou, získalo i vymalované zvířátko krásné barvy – oranžovou, červenou, žlutou nebo zelenou. Nakonec se děti pod své obrázky podepsaly, jak to dělají opravdoví umělci. Během dne tak vzniklo mnoho překrásných obrázků s motivy moře.

Station 3 „Kartoffelstärke und Wellenmuster“

■ Mit Hilfe von angerührter Kartoffelstärke, Wasserfarben, einem Kamm aus Pappe und weißem Papier entstanden wunderbare Wellenmuster, die an Wasserwellen auf einem See, Fluss oder Teich erinnerten. Da sich im Wasser alles spiegelt, durften die Wellen auch richtig bunt sein. Die Kinder strichen das Blatt mit Kartoffelstärke ein, malten darauf mit Farbe Wellenlinien und ritzten mit dem Pappkamm ein Wellenmuster hinein. Jetzt musste es schnell gehen, den nun konnten die Mädchen und Jungen, so lange die Kartoffelstärke noch nicht getrocknet war, auf ein neues Blatt das Muster drucken.

Aber im Hof war noch das „Malen auf dem Wasser“ vorbereitet. Dazu wurden die Farben mit etwas Benzin vermischt und dieses Gemisch auf das Wasser getropft. Man legte dann kurz ein weißes Blattpapier auf die Wasseroberfläche und zog es schnell wieder ab. Ein faszinierendes Muster war auf dem Blatt entstanden. Die Mädchen und Jungen waren begeistert und probierten es selbst aus, nahmen viel oder wenig Farbe, tropften nur oder versuchten die Farben auf der Wasseroberfläche zu vermischen.

Stanice 3 „Bramborový škrob a vlnky“

■ S pomocí rozmíchaného bramborového škrobu, vodovek, hřebene z tvrdého papíru a bílého papíru vznikly úžasné vlnkové vzory připomínající vlny moře, řeky či rybníku. Protože se ve vodě vše zrcadlí, mohly být vlny i pořádně barevné. Děti nejdříve natřely papír bramborovým škrobem, namalovaly na něj linie ve tvaru vln a papírovým hřebenem do papíru vytlačily vzor vln se dal vytlačit na jiný papír jen do té doby, dokud se bramborový škrob nevysušil.

Ve dvoře bylo ještě připravené „malování na vodě“. Jde to vůbec? K tomu je potřeba barvy smíchat s trochou benzínu a tuto směs nanést na vodu. Poté se položí bílý papír na vodní plochu, ale jen velmi krátce. Na papíře tak vzniknou fascinující obrazec. Děvčata a chlapci byli nadšení a zkoušeli tento pokus znovu a sami. Používali buďto hodně či málo barvy, zkoušeli barvy na vodní ploše smíchat nebo nakapat.

Station 4 „Wassermobile“

■ In der offenen Scheune gleich neben dem Karpfenteich war die Bastelwerkstatt. Hier überlegten die Kinder gemeinsam wie und woraus man ein Wassermobil bauen könnte. Verwendung fanden lange Holzstäbchen, Klebeband, Folie, leere Tetrapacks, Krepppapier, Styropor und kleine Holzbretter. Natürlich musste jedes Wassermobil seine Schwimmfähigkeit auf dem Karpfenteich unter Beweis stellen. Besonders gut schwamm das Floß aus Styropor und Holzbrettchen mit einem silbernen Segel aus Alufolie.

Aber auf so einem großen Gutshof gibt es natürlich noch mehr zu entdecken und so erkundeten die Kinder das Gelände. Die Wiesen waren durch den Regen sehr nass geworden und im Keller der alten Brauerei hatte sich so viel Wasser angesammelt, dass es abgepumpt werden musste. Natürlich wollten die Kinder die Pumpe und den Schlauch sehen. Sie waren von der Kraft der Pumpe und dem starken Wasserstrahl sehr beeindruckt. Wasser kann also nicht nur nützlich und faszinierend sein.

Stanice 4 „Vodní plavidlo“

■ V otevřené stodole hned vedle rybníčku s kapry byla kutilská dílna. Tady děti přemýšlely, jak a z čeho by mohly společně postavit vodní plavidlo. Nakonec se rozhodly pro dlouhé dřevěné tyče, lepicí pásku, folii, prázdné tetrapakové obaly, krepový papír, polystyren nebo menší dřevěná prkénka. Každé vodní plavidlo muselo pochopitelně prokázat na rybníčku, že je plavbyschopné. Obzvláště dobře se plavila lodička vytvořená z polystyrenu, prkének a se stříbrnou vlaječkou z alobalu.

Ale na takovém velkém statku se toho dá pochopitelně objevit ještě víc, takže se děti daly i do objevování okolí. Louky byly ještě mokré od deště a ve sklepě starého pivovaru se nastřádalo tolik vody, že musela být odčerpána. Děti chtěly samozřejmě vidět pumpu i hadici. Sílou pumpy a silným proudem vody byly děti ohromeny. Poznatkem pro děti bylo, že voda nemusí být vždy jen užitečná a fascinující.

Die Grundschule Řehlovice

■ Es gab an diesem Tag noch einen ganz wichtigen Termin. Die Mädchen und Jungen aus Řehlovice wollten den Kindern aus Dresden gern ihre Schule zeigen. Und so sind alle zusammen am späten Vormittag zur Řehlovice Grundschule gelaufen. Es ist eine kleine, aber schöne Dorfschule. Hier lernen 55 Kinder von der 1. bis zur 5. Klasse. Alle Kinder der Schule begrüßten die deutschen Gäste mit Liedern und Flötenmusik. Sogar ein italienisches Lied war dabei. Dieses Lied hatten die Řehlovice Kinder im Sommer aus Italien mitgebracht. Als Dankeschön tanzten die Kinder aus Dresden zum Lied des kleinen Fliegers und bekamen dafür viel Beifall.

Die deutschen und tschechischen Kinder konnten an diesem Tag wieder viel gemeinsam ausprobieren und lernen. Auch allen Großen hat es in Řehlovice gefallen. Besonders die Lehrer freuen sich auf einen nächsten Besuch. Bei den Kindern könnten sich bei einer nächsten Begegnung die ersten zaghaften Freundschaften über die Grenzen hinweg festigen. Man wird also gern wiederkommen, vielleicht zu einer Ausstellung, einem Kulturbrunch oder einem neuen Projekt.

Základní škola Řehlovice

■ Na programu dne stál ještě jeden velmi důležitý úkol. Děvčata a chlapci z Řehlovic chtěli dětem z Drážďan ukázat svoji školu. A tak se v pozdní odpoledne vydali všichni do řehlovické školy. Řehlovická škola je malá, ale hezká vesnická škola. Výuka zde probíhá od 1. - 5. třídy a celkem ji navštěvuje 55 dětí. Všechny děti ze školy přivítaly své návštěvníky písněmi a hrou na flétnu. Zahrály dokonce i jednu italskou píseň. Tuto píseň si řehlovické děti přivezly v létě z Itálie. Jako poděkování zatancovaly děti z Drážďan na píseň „Kleiner Flieger“, za což byly odměněny hlasitým potleskem.

Německé a české děti mohly v tento den opět spoustu věcí společně objevovat a vyzkoušet. Také všem dospělým se v Řehlovicích moc líbilo. Především učitelé se již teď těší na příští návštěvu. U dětí se během druhé návštěvy začalo upevňovat přeshraniční přátelství. Každý se bude rád vracet zpět, možná na výstavu, na kulturní brunch nebo díky novému projektu.

Das deutsche Team / Německý tým

■ Bettina Bauer

Umweltzentrum Dresden,
Leiterin der Außenstelle „Alte Ziegelei“ /
Centrum životního prostředí Drážďany,
vedoucí pobočky „Alte Ziegelei“

■ Birgit Pätzold

Umweltzentrum Dresden /
Centrum životního prostředí Drážďany

■ Andrea Reißhauer

Umweltzentrum Dresden /
Centrum životního prostředí Drážďany

■ Maria Mattukat

Umweltzentrum Dresden /
Centrum životního prostředí Drážďany

■ Sandra Auste

Umweltzentrum Dresden /
Centrum životního prostředí Drážďany

■ Jitka Rihova

Umweltzentrum Dresden /
Centrum životního prostředí Drážďany

■ Manfred Bauer

Umweltzentrum Dresden /
Centrum životního prostředí Drážďany

■ Siegrid Lepski

122. Grundschule / 122. základní škola

■ Christine Thiemig

122. Grundschule / 122. základní škola

Das tschechische Team / Český tým

■ Lenka Holíková

Kulturzentrum Řehlovice /
Kulturní centrum Řehlovice

■ Aneta Volrabová

Kulturzentrum Řehlovice /
Kulturní centrum Řehlovice

■ Katsiaryna Koraljova

Kulturzentrum Řehlovice /
Kulturní centrum Řehlovice

■ Jan Korbelik

Kulturzentrum Řehlovice /
Kulturní centrum Řehlovice

■ Stázka Horvátková

und Kollegin / a kolegyně –
Grundschule Řehlovice /
Základní škola Řehlovice

Umwelt
Zentrum
Dresden

Impressum / Tiráž

Bilder / fotografie:
Fotoarchiv des Umweltzentrum Dresden e.V.

Redaktion / redakce:
Katrín Steiner in Zusammenarbeit mit
Bettina Bauer, Lenka Holíková

Übersetzung / Překlad: Marek Liebscher

Leadpartner:

Umweltzentrum Dresden e.V.
Schützengasse 16 – 18
01067 Dresden
Deutschland

Tel.: +49 (0)351 / 4943-500

Fax: +49 (0)351 / 4943-400

uzd@uzdresden.de

www.uzdresden.de

Projektpartner / Projektový partner::

Kulturní centrum Řehlovice
Na statku 20
40 313 Řehlovice
Česká republika

tel. a fax: +420 475 215 175

Mobil: +420 775 233 318

info@krehlo.cz

www.krehlo.cz